

lige til at bringe store Offre. Et andet Die- med har været at skaffe dem saa gunstige Vil- kaar, som jeg kunde opnaae. Uagtet det derfor kunde synes at være noget inkonsekvent — og jeg sætter altid Priis paa at være temmelig fast i mine Meninger — saa troer jeg dog meget godt, at det kan forsvares, at jeg gif- over til det Forslag, der var fremsat eenstem- mig af et af Folkethinget i Sagen nedsat Ud- valg, og som saaledes frembød den Præsumtion, som man altid pleier at kunne kigge til en eenstemmig Udtalelse af et Udvalg, den nem- lig, at Thinget vil slutte sig til samme, og skjøndt jeg rigtignok fandt, at man havde været noget rundhaandet mod de paagældende Der, havde jeg saaledes for mit Vedkommende Intet derimod at erindre, da den Forsjel, det kunde gjøre for Statskassen, var af ringe Be- tydning. Men det vil ogsaa erindres, at der i Folkethinget reiste sig mange Stemmer for, at det her var gaaet, som det saa ofte gaaer i Livet, at naar man vil gjøre det altfor godt, forværder man en Sag, og at den store Rund- haandethed, som Folkethingets Udvalg havde foreslaaet Thinget at slutte sig til, ikke i samme fandt Anklang. Jeg understøttede Udvalgets af mig tiltraadte Forslag saa godt, som det var mig muligt, og jeg tog blandt Andet, for at støtte det, mit eget principale Forslag tilbage — jeg troer ikke, at jeg kunde gaad videre i den Retning. Det, der nu foreligger her, er hvad der er kommet ud af Sagen, en Sag, som med megen Velvillie er bleven modtagen fra alle Sider, og som stiller navnlig Nylj-ø- bing Kommune meget gunstigere, end Regje- ringsudkastet gjorde. — Efter hvad jeg her har sagt, vil man let kunne sige sig selv, at hvis Ændringsforslaget forelaa som det endelige Tilbud fra Rigsdagens Side, vilde jeg paa Regjeringens Vegne ikke have nogen Betænke- lighed ved at modtage det; men jeg skal dog henstille, om det ikke er at risikere for meget med for ringe Udfigt til at opnaae nogen For- deel at vedtage den Forandring, her er fore- slaet. Jeg tør paastaae, at Holland-Falsters Interesse baade fra Regjeringens og fra mang- foldige Medlemmers Side har fundet en varm, efter min Mening endogsaa for varm Under-

støttelse, og at denne ikke har været uden Frugter, vise de Tal, her foreligge. Jeg troer altsaa at burde tilraade det ærede Thing at vedtage, hvad der foreligger fra det andet Thing, og jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at medens Forskjellen imellem 30,000 Rb. og 15,000 Rb. ganske vist for Nylj-ø- bing, der paa ingen Maade er nogen velstaaende Kommune — skjøndt den ligger omgivet af et frugtbart Land, har den ingen kommunal Formue, hvor- for den ogsaa i en Række af Aar har maattet savne en Deel kommunale Goder — er af megen Betydning, vil paa den anden Side den forøgede Byrde, som derved falder paa Holland-Falsters Stift, ikke være trykkende for dette. Naturligvis vil man altid hellere op- naae det samme Gode for en noget mindre Udgift end for en noget større; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at da Udgiften skal for- deles efter Veiforordningen af 29de September 1841, vil Maximum af, hvad der kan udskrives til den almindelige Veikasse, være en Rigs- daler af hver Tønde Hartkorn, og hvad der ikke paa denne Maade betales i det første Aar, henstaaer som rentefrit Laan, indtil det efter- haanden kan betales med saadanne Afdrag; og nu er hele Tillæget ikke større, end at selv med dette Tillæg vil Maribo Amt dog komme til at betale betydeligt mindre til Amtsrepartitions- fonden end andre Amter, deriblandt Amter, som isørigt staae langt tilbage for det. Netop fordi jeg ønsker Sagens hurtige Fremme, idet jeg navnlig vil sætte megen Priis paa, om det kunde lykkes mig i den Tid, jeg har med For- retningerne at gjøre, at fremme den saa vidt, at jeg kunde efterlade mig denne Bro, skal jeg anbefale det ærede Thing at blive staaende ved, hvad der nu foreligger.

Drejer: Jeg er i en noget eiendommelig Stilling derved, at baade det ærede Medlem af Thinget (C. Sjørgensen), der er optraadt imod mig, og den høitærede Minister egentlig ikke sige Andet, end at mit Forslag i og for sig kan være ganske antageligt, men at de des- uagtet maae fraraade det, navnlig — hvad der synes at være en meget afgjørende Grund hos Begge — fordi man ved at gaad ind paa det